

Sygn. akt II K 15/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Karolina Szewczak

w obecności oskarżyciela Prokurator Agaty Kowalskiej

po rozpoznaniu dnia 21.05.2015r, 06.07.2015r, 19.10.2015r, 07.12.2015r, 15.01.2016r, 19.02.2016r, 21.03.2016r, 20.06.2016r, 02.09.2016r, 12.09.2016 roku na rozprawie w Legionowie sprawy :

A. K. s. W. i E. zd. K. urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w dniu 9 października 2014 roku w msc. S. gm. N. woj. (...) po uprzednim dostaniu się do wnętrza domu przy ul. (...) poprzez wyważenie okna w piwnicy usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych , przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje domownika zaś wartość strat wyniosła 200 złotych na szkodę A. P. tj. o czyn z art. 13§1k.k. w zw. z art. 279§1k.k

orzeka:

1. Oskarżonego **A. K.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu;
2. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,
3. Na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) wynagrodzenie w kwocie 546 (pięćset czterdzieści sześć) złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT za pełnienie obowiązków obrońcy oskarżonego z urzędu i kwotę tę wypłacić z sum Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wyroku SR w Legionowie z dnia 12.09.2016 r. Sygn. akt II K 15/15

Na podstawie całokształtu ujawnionych okoliczności, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. K. pracuje dorywczo jako taksówkarz w (...) Sp. z o.o. w W.. W dniu 09.10.2014 roku około godziny 8.30-8.45 A. K. przebywał swoim domu w W. przy ulicy (...). Wychodząc z domu spotkał się z K. K., który w zakładzie wulkanizacyjnym O. należącym do jego ojca położonym na jego posesji przy ulicy (...) naprawiał samochód. Oskarżony telefonicznie z nr (...) ustalił ze swoją byłą żoną M. K. posługującą się numerem (...), że spotkają się pod (...) Szpitalem (...) na ulicy (...) w W.. A. K. pomiędzy godziną 08.00 a 09.30 kilkakrotnie rozmawiał i smsował przez telefon komórkowy nr (...) należący do operatora sieci O. , którym się posługiwał. Jego telefon w czasie rozmów i wysyłania wiadomości sms logował się do stacji (...) na terenie W. m.in. na ulicy (...). M. K. jako przedstawiciel spółki (...) Sp. z o.o. w W. od godziny 9.00 brała udział w otwarciu ofert w trakcie przetargu na dzierżawę analizatorów i dostawę współczynników chemicznych do (...) Szpitala (...) na ulicy (...) w W.. Oskarżony A. K. około godziny 9.50-10.00

przyjechał pod szpital gdzie wspólnie z M. K. oczekiwali na zakończenie procedury przetargowej. Następnie oskarżony swoją taksówką zawiózł M. K. do siedziby spółki (...) Sp. z o.o. w W. na ulicy (...) (okolice L. O. w W.). O godzinie 11.35 w dniu 09.10.2014 roku na zainstalowanym w taksówce użytkowanej przez oskarżonego urządzeniu S. G. (...) wyposażonym w nadajnik (...) została zarejestrowana transakcja zapłaty za kurs taksówką elektroniczną kartą klienta nr (...) kwoty 76 złotych przez M. K..

W dniu 9 października 2014 roku około godziny 09.45-9.50 w msc. S. woj. (...) na ulicy (...) nieznanemu mężczyźnie po uprzednim rozcięciu siatki ogrodzeniowej i wyważeniu okna w piwnicy włamał się do domu skąd usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję domownika Ł. P., zaś wartość strat wyniosła 200 złotych na szkodę A. P..

Oskarżony A. K. ma 32 lata posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, aktualnie jest bezrobotny, pracując dorywczo jako taksówkarz i osiąga dochód miesięczny 4000 złotych miesięczne, jest rozwiedzony, posiada na utrzymaniu dziecko w wieku 2 lat, ma o majątek w postaci domu o powierzchni 200m² oraz 3 samochody, nie był wcześniej karany, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

-Wyjaśnień oskarżonego A. K. (k. 42-43, 87-88),

-Zeznań świadków W. K. (k. 128), M. K. (k.110-111) K. K. (k. 109-110) A. P.(k. 28, 89) E. G. (k. 20-21, 33, 49-50,90) częściowych zeznań Ł. P. (k. 3, 9-10, 17-18, 47-48, 89)

k. 1, 15, 19, 32 notatek urzędowych,

k. 7 notatki służbowej,

k. 8, 16 tablic poglądowych,

k. 9, 17-18, 20-21 protokołu okazania wizerunku,

k. 11-14 protokołu oględzin miejsca,

k. 34 dokumentacji fotograficznej,

k. 39, 44, 81 KRK,

k. 47-48, 49-50 protokołu okazania osoby,

k. 62-67 pism,

k. 75-77 opinii,

k. 98-102 informacji operatora komórkowego sieci O.,

k. 115 informacji ze spółki (...),

k. 122-123 informacje od operatora sieci O.,

k. 163 informacja ze spółki (...),

k. 183-196 opinia kryminalistyczna.

A. K. został oskarżony o to, że w dniu 9 października 2014 roku w msc. S. woj. (...) po uprzednim dostaniu się do wnętrza domu przy ul. (...) poprzez wyważenie okna w piwnicy usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia

cudzych rzeczy ruchomych, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję domownika, zaś wartość strat wyniosła 200 złotych na szkodę A. P. tj. o czyn z art. 13§1k.k. w zw. z art. 279§1k.k.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym oraz przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. A. K. zaprzeczył jakoby w dniu 09.10.2014 roku około godziny 9.45-09.50 usiłował dokonać włamania do domu przy ulicy (...) w S.. Podał, że w dniu zdarzenia rano przebywał w W. na ulicy (...), gdzie rano widział się z K. K.. Podał, że K. K. w zakładzie wulkanizacyjnym O. należącym do jego ojca położonym na jego posesji przy ulicy (...) naprawiał samochód. Podał, że rano pomiędzy godziną 08.00 a 09.30 kilkakrotnie rozmawiał i smsował przez telefon komórkowy nr (...) należący do operatora sieci O. , którym się posługiwał m.in. ze swoją byłą żoną. Podał, że ustalili z M. K., że spotkają się pod (...) Szpitalem (...). M. K. jako przedstawiciel spółki (...) Sp. z o.o. w W. od godziny 9.00 brała udział w otwarciu ofert przetargu na dzierżawę analizatorów i dostawę współczynników chemicznych do w/w szpitala. Oskarżony podał, że w czasie gdy dokonywano włamania w S. P. (1) w dniu 09.10.2014 roku około godziny 09.45-10.00 znajdował się w W.. Udokumentował prezentowaną przez siebie linię obrony przedstawiając do akt sprawy wykaz połączeń telefonicznych nadesłanych przez operatora sieci O., z którego wynika, że o godzinie 09.38 oraz o godzinie 09.57 rozmawiał telefonicznie ze swoją byłą żoną M. K. na numer (...), a jego telefon logował się do nadajnika stacji (...) na osiedlu (...) w W. na ulicy (...), a następnie pojechał na ulicę (...) pod Szpital (...), skąd odwiózł M. K. na ulicę (...) w W. (okolice lotniska O. w W.) gdzie mieści się siedziba spółki (...). Na ulicy (...) o godzinie 11.35 jego była żona płacąc elektroniczną kartą klienta zalogowała się do urządzenia S. G., którym posługiwał się w taksówce płacąc za kurs taksówką. Urządzenie S. G. wyposażone jest w nadajnik (...). Oskarżony zaprzeczył aby w dniu zdarzenia przebywał w S. P. (1) podał, że od rana przebywał w W. i realizował zlecenia jeżdżąc swoją taksówką. Przeprowadzone dowody nie obaliły wersji oskarżonego, dlatego Sąd uznał je za wiarygodne i odpowiadające rzeczywistości przebiegowi zdarzenia. Wyjaśnienia oskarżonego są logiczne i spójne oraz korespondują z dowodami w postaci zeznań świadków tj. K. K. i M. K., W. K. , jak również z wydrukami połączeń oraz logowań telefonu oskarżonego do nadajników stacji (...) (k.99-102) oraz informacjami ze spółki (...) Sp. z o.o. w W. (k. 115) oraz (...) Sp. z o.o. w W. (k.163,209) Informacjami z (...) Szpitala (...) (k.173), którym Sąd dał wiarę.

Świadek K. K. zeznał, że w dniu zdarzenia od godziny 09.00 naprawiał samochód w zakładzie należącym do ojca oskarżonego przy ulicy (...) w W.. Przyznał, że rozmawiał wówczas z oskarżonym, który wyszedł z domu i powiedział mu między innymi, że jedzie spotkać się ze swoją żoną M. K.. Świadek potwierdził, że w dniu zdarzenia oskarżony posługiwał się telefonem nr (...).

Świadek M. K. zeznała, że w dniu 09.10.2014 roku około godziny 08.30-08.45 dwukrotnie zadzwoniła do oskarżonego na numer (...), aby przyjechał na ulicę (...) w W. pod szpital. Podała, że sama około godziny 09.30 przyjechała na otwarcie ofert do Szpitala (...) w W.. Podczas przetargu reprezentowała firmę (...) Sp. z o.o. w W. . Podała, że dwukrotnie rozmawiała wówczas z oskarżonym przez telefon, który zgodził się swoją taksówką zawieźć ją spod szpitala na ulicę (...) w okolicy lotniska O. w W.. Wskazała, że A. K. przyjechał pod szpital około godziny 09.50-10.00, a w trakcie oczekiwania na niego od rana kilkakrotnie ze sobą rozmawiali i smsowali.

Świadek W. K. zeznał, że jego syn A. K. w dniu 09.10.2014 roku posługiwał się numerem (...), którego jest właścicielem bo telefon jest zarejestrowany na firmę (...) zakład wulkanizacyjny, w którym oskarżony mu pomaga.

Sąd dał wiarę zeznaniom powyższych świadków jako spójnym, logicznym i konsekwentnym oraz znajdującym potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Należy zauważyć, że przedmiotowe zeznania znajdują potwierdzenie w nieosobowych źródłach dowodowych tj. wydrukach połączeń oraz logowań telefonu oskarżonego do nadajników stacji (...) oraz informacjami ze spółki (...) Sp. z o.o. w W. i informacjami z (...) Sp. z o.o. w W., którym Sąd dał wiarę.

W przedmiotowej sprawie jedyną osobą, która złożyła zeznania obciążające bezpośrednio oskarżonego był świadek Ł. P.. W toku pierwszego przesłuchania zeznał, że kiedy w dniu 09.10.2014 roku około godziny 09.50 przebywał sam w pokoju na piętrze w domu przy ulicy (...) w S. P. (1) usłyszał, że ktoś otwiera drzwi od piwnicy na parterze domu. Zaniepokoił się ponieważ w domu został sam, a jego matka i brat wyszli rano z domu. Podał, że kiedy wyszedł na schody

na korytarzu domu, zobaczył mężczyznę dobrze zbudowanego, wzrostu około 185 cm, włosy krótkie ciemne, w czarnej kurtce i dżinsowych spodniach. Ł. P. zeznał, że powiedział do sprawcy, iż dzwoni na policję a mężczyzna powiedział do niego, aby nie wzywał policji tylko otworzył mu drzwi wejściowe. Podał, że kiedy wyciągnął telefon, mężczyzna uciekł z domu po otwarciu drzwi wejściowych kluczami znajdującymi się w zamku. W ocenie Sądu choć świadek podczas okazania podał, że rozpoznał oskarżonego, jego zeznaniem przeczą dowody nieosobowe tj. wydruki z bilingów rozmów, wysyłanych sms oskarżonego wykonywanych przez niego w czasie jak i przed zdarzeniem, jak również opis podanego przez świadka rysopisu sprawcy. Zauważyć należy, że oskarżony A. K. jest znacznie niższy od opisywanego przez Ł. P. sprawcy, który miał być wyższy od niego i mieć ponad 185 cm wzrostu. A. K. zgodnie z danymi podanymi w protokole przesłuchania jako podejrzany oraz zgodnie z danymi z dowodu osobistego sprawdzonymi podczas rozprawy ma 178 cm wzrostu. W ocenie Sądu świadek rozpoznając osobę oskarżonego najpierw z tablicy pogłądowej z wizerunkami mężczyzn, następnie identyfikował jego osobę zgodnie z zapamiętanym i widzianym wizerunkiem. Trudno bowiem wytłumaczyć, sprzeczność pomiędzy wydrukami z danych operatora komórkowego sieci O., które wskazują, że przed włamaniem o godzinie 08.51, 09.29 w dniu 09.10.2014 roku oskarżony znajdował się na osiedlu (...) w W., wymieniał smsy o spotykaniu z M. K. na ulicy (...), a w trakcie włamania tj. około godziny 09.37, 09.38, 09.45, 09.50 wykonywał połączenia telefoniczne podczas gdy rzeczywisty sprawca przecinał wówczas siatkę ogrodzenia posesji na ulicy (...) w S. oraz wylamywał okno piwnicy. W ocenie Sądu nie jest wiarygodne aby oskarżony jednocześnie miał wlamywać się, ciąć siatkę i rozmawiać przez telefon, wysłać wiadomości sms, a w dodatku jego telefon logował się do stacji (...) na ulicy (...) w W. zatem około 300 metrów od jego domu przy ulicy (...) w W. na osiedlu (...). Nadto zauważyć należy, że zeznaniem świadka Ł. P. przeczą również zeznania świadka K. K. i M. K. jak również informacje z (...) Sp. z o.o. w W., z których wynika że w dniu 09.10.2014 roku o godzinie 11.35 na użytkowanym przez oskarżonego urządzeniu S. G. (...) została przeprowadzona transakcja elektroniczną kartą klienta nr (...) na kwotę 76 złotych z pasażerem M. K. pracownikiem spółki (...) w W. za kurs w okolicach ulicy (...) w W.. W ocenie Sądu oskarżony nie byłby w stanie tak szybko przemieszczać się ze S. w okolice L. O. w W.. Reasumując w ocenie Sądu te okoliczności łącznie nie pozwalają na danie wiary zeznaniom świadka Ł. P. albowiem nie wspominał on aby sprawca włamania w jego trakcie rozmawiał przez telefon, wysyłał sms, co również w ocenie Sądu dodatkowo utrudniałoby przeprowadzenie tego rodzaju czynności jak również stwarzało dodatkowe niebezpieczeństwo wykrycia sprawcy.

Należy podkreślić, że pozostali świadkowie nie byli w stanie rozpoznać twarzy sprawcy. Świadek A. P. zeznała, że nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia w jej domu. Podała, że przebieg zdarzeń zna jedynie z relacji syna Ł. P., który około godziny 09.58 zadzwonił do niej i poinformował o włamaniu. Wskazała, że po przyjeździe na miejsce zauważyła rozciętą siatkę ogrodzenia oraz uszkodzone okienko piwnicy. Sąd dał wiarę jej zeznaniom albowiem nie była ona bezpośrednim świadkiem zdarzenia a swoją relację opiera jedynie o informacje uzyskane od syna Ł. P..

Świadek E. G. zeznała, że w dniu zdarzenia z okna swojej łazienki widziała mężczyznę przechodzącego przez ogrodzenie z posesji A. P.. Podała, że sylwetkę mężczyzny widziała z odległości około 30 metrów i nie była w stanie rozpoznać twarzy mężczyzny. Wskazała, że napastnik nie był wysoki, korpulentny. E. G. wskazała, że sylwetka oskarżonego jest zasadniczo podobna do sprawcy, który w dniu zdarzenia był ubrany w kurtkę z kapturem i spodnie jeansowe. Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom świadka, która wskazała, że budowa ciała oskarżonego jest zasadniczo podobna do sylwetki napastnika, choć zauważyć należy, że w dniu zdarzenia mężczyzna ten był ubrany w ciepłą kurtkę z założonym na głowę kapturem, a świadek nie zaobserwowała żadnych cech szczególnych mężczyzny. W ocenie Sądu zeznania świadka nie pozwalają również na przypisanie sprawstwa czynu oskarżonemu, albowiem zeznania te nie identyfikują konkretnie osoby oskarżonego jako sprawcy włamania. Świadek podał, że jego sylwetka jest podobna, ponadto również ten świadek nie wskazywał aby w czasie zdarzenia sprawca włamania rozmawiał przez telefon, wysyłał smsy jak również poruszał się samochodem. E. G. zeznała, że mężczyzna z posesji na ulicy (...) uciekał pieszo.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

A. K. został oskarżony o przestępstwo z art. 13§1kk. w zw. z art. 279§1k.k.

Mając na uwadze wszystkie omówione wyżej okoliczności po ich wnikliwym rozważeniu Sąd uznał iż brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego zarzut zawarty w akcie oskarżenia. W świetle zeznań M. K., K. K., W. K. , jak również na podstawie wydruków połączeń oraz logowań telefonu oskarżonego do nadajników stacji (...) (k.99-102) oraz informacjami ze spółki (...) Sp. z o.o. w W. (k. 115) oraz (...) Sp. z o.o. w W. (k.163,209) informacji z (...) Szpitala (...) (k.173), którym Sąd dał wiarę, nie sposób przyjąć aby A. K. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Związków z włamaniem z dnia 09.10.2014 roku nie potwierdziła również opinia Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł., o której przeprowadzenie kategorycznie i wielokrotnie wnosił oskarżony. W świetle powyższych dowodów Sąd uniewinnił A. K. przy zastosowaniu art. 5§2 k.p.k. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Kosztami postępowania na podstawie art. 632 pkt 2 kpk Sąd obciążył Skarb Państwa.

Sąd na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) wynagrodzenie w kwocie 546 złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT za pełnienie obowiązków obrońcy oskarżonego z urzędu i kwotę tę nakazał wypłacić z sum Skarbu Państwa.